

bez tytułu | untitled
2015
ceramika | ceramics
61 × 18 × 21 cm

Kadzielnica | *Censer*
2015
ceramika | ceramics
30 × 30 × 35 cm

Agnieszka Brzeżańska
Dziki pień | *Wild Log*
2020-2023
szklwiona ceramika | glazed ceramics
49 × 21 × 30 cm

Mikołaj Smoczyński **Agnieszka Brzeżańska**

Artystka jest biegła w czytaniu wody. Spędziła sporo czasu, obserwując sposoby jej zachowania, szukając zawartych w niej wskazówek i znaków. Dlatego w swojej sztuce często sięga po akwaticzne metafory, pokazujące ciało nie jako zwartą formę, ale raczej jako ciekłą substancję, dopasowującą się do otoczenia, współgrającą z nim. W tworzonych przez Brzeżańską ceramicznych obiektach zapisane są ślady po parowaniu i cieknięciu, powracający motyw piersi odsyła do nieskończonej płodności Matki Ziemi. Łącząc swoje poszukiwania z wybranymi pracami Mikołaja Smoczyńskiego, artystka skupia się na błocie jako bulgocącej, bezkształtnej materii, która przynosi nowe formy życia.

Z jednego z obiektów wydobywa się korzenny zapach *Artemisia vulgaris*, zaliczanej do jednego z dziewięciu „świętych ziół”, rośliny znanej z właściwości leczniczych i magicznych. Para wodna, będąca nośnikiem zapachu, pełni tu rolę niewizualnego kodu, wpisanego w czynności rytualne związane z okadzaniem, oczyszczaniem czy otwieraniem wytłumionych kanałów percepcji. Odsyła do psychoaktywnej mocy roślin wytrącających z oswojonych trybów poznania, umożliwiających badanie innych jego wymiarów, wykraczających poza biologiczne, wymierne rejestry. Uruchamiana przez użycie intensywnej woni gramatyka doświadczenia opartego na świadomym wdechu i wydechu przypomina o podległości wobec ciała i jego fizyczności. Drobinę i wilgoć niesione przez parę podnoszą wilgotność pomieszczenia, zaburzają sterylność przestrzeni wystawienniczej. Osiadają na skórze odbiorców, wypełniają płuca.

The artist is proficient in reading water. She has spent a considerable amount of time observing its behaviour, looking for signs and guidelines in it. This is why she often resorts to aquatic metaphors in her art, showing the body not as a solid form but rather as a liquid substance adapting to the surroundings, harmonising with them. Ingrained in Brzeżańska's ceramic objects are traces of evaporation and of flowing in streaks; a recurring breast motif connotes the infinite fertility of Mother Earth. Combining her explorations with references to the works of Mikołaj Smoczyński, Brzeżańska focuses on mud as a boiling, shapeless matter that brings forth new forms of life.

One of the objects emits the scent of the *Artemisia vulgaris*, a plant considered one of the nine 'sacred herbs', known for its curative and magical properties. Water vapour, which is the vehicle of scent, functions here as a non-visual code inscribed into the ritual actions associated with fumigation, purification, or the opening of stifled channels of perception. It connotes the psychoactive power of plants to disturb familiarised modes of cognition and enable exploring other cognitive dimensions, going beyond the biological, measurable registers. Activated by the use of an intense scent, the grammar of experiencing based on conscious inhalation and exhalation reminds one of one's subordinate status in relation to one's body and its physicality. The particulate matter and humidity carried by the vapour boost the ambient humidity of the room, disturbing the sterility of the exhibition space. They settle on the viewers' skin and fill their lungs.